

32001L0040

L 149/34

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

2.6.2001

SMĚRNICE RADY 2001/40/ES

ze dne 28. května 2001

o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na podnět Francouzské republiky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva stanoví, že Rada přijme opatření týkající se přistěhovalecké politiky v oblasti podmínek pro vstup a pobyt, ale také týkající se nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu.
- (2) Evropská rada dne 15. a 16. října 1999 v Tampere znovu potvrdila svou vůli vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva. Za tímto účelem je nutné, aby společná evropská azylová a migrační politika měla za cíl jednak rovné zacházení se státními příslušníky třetích zemí a jednak lepší řízení migračních proudů.
- (3) Potřeba zajistit větší účinnost při výkonu rozhodnutí o vyhoštění a lepší spolupráci členských států činí nezbytným vzájemné uznávání rozhodnutí o vyhoštění.
- (4) Rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí musí být přijímána v souladu se základními právy zaručenými v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. listopadu 1950, a zejména s články 3 a 8 uvedené úmluvy, a v souladu se Ženevskou úmluvou o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 a vycházet z ústavních zásad společných členským státům.
- (5) V souladu se zásadou subsidiarity nemůže být cíle navrhované akce, jmenovitě spolupráce mezi členskými státy v oblasti vyhošťování státních příslušníků třetích zemí, dosaženo v dostatečné míře na úrovni členských států, a proto jej, z důvodů jejich účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Společenství. Tato směrnice nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (6) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii

a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Spojené království dopisem ze dne 18. října 2000 přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

- (7) V souladu s článkem 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a pro něj proto není závazná ani použitelná. Vzhledem k tomu, že tato směrnice má za cíl další rozvoj schengenského *acquis* podle hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 výše uvedeného protokolu ve lhůtě šesti měsíců od přijetí této směrnice Radou, zda ji provede ve svém vnitrostátním právu.
- (8) Pokud jde o Islandskou republiku a Norské království, představuje tato směrnice rozvoj schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené dne 18. května 1999 mezi Radou Evropské unie a těmito dvěma státy. Po dokončení postupů stanovených v dohodě se práva a povinnosti vyplývající z této směrnice budou vztahovat také na tyto dva státy a na vztahy mezi těmito dvěma státy a členskými státy Evropského společenství, kterým je tato směrnice určena,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající jednak z článku 23 a jednak článku 96 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985, podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu (dále jen „Schengenská úmluva“), je účelem této směrnice umožnit uznání rozhodnutí o vyhoštění vydaného příslušným orgánem jednoho členského státu (dále jen „vydávající členský stát“) vůči státnímu příslušníkovi třetí země, který se nachází na území jiného členského státu (dále jen „provádějící členský stát“).

2. Každé rozhodnutí přijaté podle odstavce 1 se provádí v souladu s použitelnými právními předpisy provádějícího členského státu.

3. Tato směrnice se nevztahuje na rodinné příslušníky občanů Unie, kteří uplatnili své právo volného pohybu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 24.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 13. března 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ každý, kdo není státním příslušníkem žádného z členských států;
- b) „rozhodnutím o vyhoštění“ každé rozhodnutí, které nařizuje vyhoštění, přijaté příslušným správním orgánem vydávajícího členského státu;
- c) „výkonným opatřením“ každé opatření přijaté provádějícím členským státem za účelem provedení rozhodnutí o vyhoštění.

Článek 3

1. Vyhoštění podle článku 1 zahrnuje tyto případy:

- a) státní příslušník třetí země je předmětem rozhodnutí o vyhoštění založeném na závažné a skutečně hrozbě veřejnému pořádku nebo ochraně a bezpečnosti státu, učiněného v těchto případech:
 - státního příslušník třetí země byl odsouzen vydávajícím členským státem za trestný čin, za který lze udělit trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku,
 - existence důvodného podezření, že státní příslušník třetí země spáchal závažné trestné činy, nebo existence konkrétních důkazů, že zamýšlí spáchat tyto činy na území některého členského státu.

Aniž je dotčen čl. 25 odst. 2 Schengenské úmluvy, pokud má daná osoba povolení k pobytu vydané provádějícím členským státem nebo jiným členským státem, konzultuje provádějící členský stát vydávající členský stát a státem, který vydal toto povolení. Existence rozhodnutí o vyhoštění přijatého podle tohoto písmene umožňuje zrušit povolení k pobytu, pokud to dovolují vnitrostátní předpisy státu, který povolení vydal;

- b) státní příslušník třetí země je předmětem rozhodnutí o vyhoštění založeného na nedodržování vnitrostátních předpisů pro vstup nebo pobyt cizinců.

V obou případech podle písmen a) a b) nemůže být rozhodnutí o vyhoštění vydávajícím členským státem odloženo ani zrušeno.

2. Členské státy musí při uplatňování této směrnice náležitě dbát lidských práv a základních svobod.

3. Použitím této směrnice nejsou dotčena ustanovení Úmluvy o určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států Evropských společenství (Dublinská úmluva) a dohod mezi členskými státy o zpětném přebírání.

Článek 4

Členské státy se ujistí, že daný státní příslušník třetí země může v souladu s předpisy provádějícího členského státu podat opravný prostředek proti každému opatření uvedenému v čl. 1 odst. 2.

Článek 5

Ochrana osobních údajů a bezpečnost údajů jsou zajištěny v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.

Aniž jsou dotčeny články 101 a 102 Schengenské úmluvy, smějí se složky osobních údajů v rámci této směrnice použít pouze k účelům v této směrnici uvedeným.

Článek 6

Orgány vydávajícího členského státu a provádějícího členského státu využijí při uplatňování této směrnice veškeré vhodné prostředky spolupráce a výměny informací.

Vydávající členský stát dodá provádějícímu členskému státu veškeré dokumenty nezbytné pro doložení trvání vykonatelnosti rozhodnutí nejrychlejším vhodným způsobem, případně v souladu s odpovídajícími ustanoveními příručky SIRENE.

Provádějící členský stát nejprve prověří situaci dotyčné osoby, aby se ujistil, že ani odpovídající mezinárodní prostředky, ani platné vnitrostátní předpisy nejsou v rozporu s výkonem rozhodnutí o vyhoštění.

Po provedení výkonného opatření uvědomí provádějící členský stát vydávající členský stát.

Článek 7

Členské státy si navzájem vyrovnají finanční nerovnosti, které mohou plynout z uplatňování této směrnice, pokud vyhoštění nemůže být vykonáno na náklady daného státního příslušníka nebo příslušníků třetí země.

Aby bylo možno uplatňovat tento článek, přijme Rada na návrh Komise do 2. prosince 2002 vhodná kritéria a praktické postupy. Tato kritéria a praktické postupy se použijí také k provedení článku 24 Schengenské úmluvy.

Článek 8

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 2. prosince 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při příležitosti jejich úředního vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článek 9

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 10

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 28. května 2001.

Za Radu

předseda

T. BODSTRÖM
